

9711

G
A/N

Spøkelses huse

Det var mørkt og tåkefylt, jeg åpner den gamle og klinkete døra. Jeg går in å hører et smell, jeg ser

hakk meg der døra er lukket. Jeg går videre i den lange og mørke gangen, der det er flere dører enn jeg kan telle. Etter hvert ser jeg en åpen dør der jeg hører en stemme. "Hvem er det?" spør jeg. Jeg får ikke noe svar så jeg går in å ser meg omkring. Det ser ut som om det var noen her, lydene og peisen er fersk. Plutselig hører jeg et skrik fra døra ved siden av peisen. Jeg er redd, hjerte mitt dunker så jeg prøver å gå tilbake til døren jeg kom fra, som ikke lenger er der.

Jeg går in i døren jeg hørte skrike fra. På andre siden av døren er det et soverom som er fylt av blod som renner nedover veggene. Jeg er fylt av reddelse like mye som rommet er fylt med blod. Hjerte mitt dunker og jeg ser en dam under meg.

Plutselig hører jeg den samme stemmen som jeg har hørt før. Stemmen kommer fra under sengen. Jeg krabler på kne for å se hvem som er under den.

Under sangen ser jeg en gutt som ser ut til
 og gråte. Jeg sier "hallo" mens han blir mer red-
 "Ikke vær redd, jeg skal ikke gjøre deg noen harmen
 jeg." "Er han der?" spør han. Jeg blir stille og
 prøver å finne ut hva han mener. "Spøkelse, er
 han der?" spør han igjen. Jeg sier nei mens han
 kommer seg ut. Jeg spør han om hva han
 heter og hvor gammel han er. "Jeg er Får og
 heter Martin." Jeg spør om hva som har skjedd,
 men han så ned på gulvet og ville ikke svare.
 Også spurte jeg om han viste om en vei ut
 fra huset. "Ja, bare følg meg."

Jeg følger etter Martin gjennom en
 dør som var full av spindelevier.

Han åpnet døra og sa at jeg måtte være
 stille.

Etter kort kom vi til et rom som som
 var tomt. Vi skulle til og gå gjennom
 døra da vi hørte en latter.

"Løp inn i skapet!", der er han! skrek han.

Vi løp inn i skapet som var tomt. Vi
 hadde døra på gløtt så vi kunne se gjennom.

Jeg kunne se spøkelse! Hans ansikt og

rykker i ansiktet. Hanser ut som en helt

vandig gammel man. Det ser ut som om

han leter etter noe eller noen. Han snur

ansiktet og ser på oss. "NÅ ER DET SLUTT."

Skiker Martin.